

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

05 decembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte - Filincova Svetlana
Judecători - Plămădeală Ghenadie, Craiu Nicolae

Examinând fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către inculpatul *Covali Rodion*, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 decembrie 2021, în cauza penală de învinuire a lui

Covali Rodion xxxxx, născut la xxxxx, originar din xxxxx,

în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. art. 186 alin. (2), lit. d), 190 alin. (2), lit. c), 190 alin. (5) Cod penal.

Termenii de examinare:

prima instanță: 17.11.2016 - 27.12.2017;
instanța de apel: 30.08.2018 - 23.05.2019;
instanța de recurs: 08.08.2019 - 05.11.2019;
instanța de apel: 10.12.2019 - 23.09.2020;
instanța de recurs: 14.12.2020 - 20.04.2021;
instanța de apel: 14.06.2021 - 08.12.2021;
instanța de recurs: 01.04.2022 - 05.12.2022.

Asupra motivelor invocate în recurs, în baza actelor din dosar, Colegiul penal

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana din 27 decembrie 2017, *Covali Rodion* a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. art. 190 alin. (5); art. 190 alin. (2), lit. c); 186 alin. (2), lit. d) Cod penal și în baza acestor Legi i-a fost stabilită pedeapsă după cum urmează:

- în baza art. 190 alin. (5) Cod penal - **8** ani închisoare;
- în baza art. 190 alin. (2), lit. c) Cod penal - **2** ani închisoare;
- în baza art. 186 alin. (2), lit. d) Cod penal - **1**(unu) an închisoare;

În conformitate cu art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui *Covali Rodion* i s-a stabilit pedeapsă definitivă - **9** ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Acțiunea părții civile *Ersoy Mehmet* a fost admisă parțial.

S-a încasat din contul lui *Covali Rodion* în beneficiul lui *Ersoy Mehmet* prejudiciul material cauzat în sumă de **351 872, 40** lei și prejudiciul moral în sumă de **5000** lei, iar în total **356 872,40** lei.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat în fapt că:

Covali Rodion, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și admitând în mod conștient survenirea acestor urmări, având un plan bine determinat și urmărind scopul dobândirii bunurilor altor persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, sub pretext inventat, la 20 iunie 2016 până la 21 septembrie 2016, în timp ce se afla pe adresa mun. xxxx, a însușit de la cet. Saulea Axenia, anul nașterii xxxx, un lăntișor din aur cu masa de 2.5 gr. în valoare de 3000 lei, un inel din aur cu valoare de 2000 lei, după care cu bunurile însușite a dispărut într-o direcție necunoscută.

Astfel cauzându-i părții vătămate un prejudiciu material considerabil în sumă de 5000 lei.

Prin urmare, acțiunile lui *Covali Rodion* au fost încadrate juridic în baza art. 190 alin. (2), lit. c) Cod penal, conform indicilor calificativi –„*escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere cu cauzarea de daune în proporții considerabile*”.

Tot Covali Rodion, la 25.06.2016, aproximativ la ora 09:00, în timp ce se afla la centrul de deservire tehnică auto „Olmosdon” situat în mun. Chișinău, str. Varnița, 8, având intenția de a dobândi ilicit bunurile altei persoane, prin înșelăciune și abuz de încredere, sub pretextul procurării unui automobil de model xxxx cu n/î xxxxla prețul de 355 833 lei, ce aparține cet. Ersoy Mehmet, a însușit de la ultimul, automobilul menționat, cauzându-i astfel părții vătămate Ersoy Mehmet, un prejudiciu material în proporții deosebit de mari.

Astfel, acțiunile lui *Covali Rodion* au fost încadrate juridic în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, conform indicilor calificativi –„*escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari*”.

Tot Covali Rodion, la 03.09.2016, în intervalul de timp de la ora 10:00 până la 22:20, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, fiind în apartamentul nr. xxxxde pe adresa str. xxxx, a sustras pe ascuns, prin acces liber, din portmoneul, care se afla pe masă în cameră, mijloace bănești în sumă de 300 euro, ce conform ratei de refinanțare a BNM, constituie 6620 lei, astfel cauzând părții vătămate Burdujel Rita un prejudiciu material considerabil în sumă de 6620 lei.

Astfel, acțiunile lui *Covali Rodion* au fost încadrate juridic în baza art. 186 alin. (2), lit. d) Cod penal, conform indicilor calificativi –„*furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane cu cauzarea de daune în proporții considerabile*”.

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri:

3.1. Inculpatul *Covali Rodion* prin care a solicitat casarea sentinței rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, prin care inculpatului să-i fie aplicată pedeapsa mai blândă, exprimând-și dezacordul cu soluția primei instanțe în partea stabilirii pedepsei considerând-o prea aspră și care a fost aplicată în lipsa sa.

3.2. Prin cerere suplimentară la apelul declarat, inculpatul *Covali Rodion* a solicitat repunerea în termen de declararea apelului, admiterea apelului, casarea integrală a sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care Covali Rodion să fie achitata în baza art. art. 190 alin. (5), 190 alin. (2), lit. c) Cod penal, pe motiv că în faptele incriminate lipsesc elementele infracțiunii, iar în baza art. 190 alin. (2), lit. c) Cod penal, pe motivul că fapta nu este prevăzută de legea penală, deoarece a fost exclusă din Codul penal.

În argumentarea apelului suplimentar inculpatul a solicitat repunerea cererii de apel în termenul de declarare motivând omiterea acestuia prin recepționarea copieii de pe sentință cu întârziere, inclusiv lipsa asistenței juridice calificate din partea unui avocat.

Astfel, pe episodul condamnării în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, inculpatul a invocat că aceasta este una neîntemeiată, iar instanța de fond eronat a reținut fapta penală, deoarece consideră că între părți au existat relații civile, iar circumstanțele speței denotă lipsa elementelor infracțiunii. De către acuzare nu a fost dovedită intenția de a însuși automobilul, specificând în acest sens, că toate acțiunile au avut loc împreună cu proprietarul automobilului, respectiv consideră că dacă nu ar fi avut loc accidentul rutier, nu ar fi fost nici dauna materială, iar automobilul ar fi fost întors părții vătămate fără consecințele survenite.

Circumstanțele cauzei denotă lipsa elementelor infracțiunii de escrocherie, susținând că în cauza dată au fost relații pur civile, iar părțile au avut niște neînțelegeri contractuale, care nu pot fi calificate ca elementele infracțiunii.

La fel, a invocat că de către acuzare nu s-a dovedit existența elementelor infracțiunii, iar prima instanță neîntemeiat l-a recunoscut vinovat pe Covali Rodion, specificând că dispoziția art.190 alin.(5) Cod penal, a fost modificată prin LP75 din 21.04.16, M0128-133/13.05.16 art.272, respectiv a susținut că circumstanțele imputate nu mai sunt prevăzute de legea penală.

De asemenea, prima instanță eronat a admis încasarea de la inculpat a costului automobilului în beneficiul părții vătămate or, ultimului i-a fost restituit și automobilul și costul acestuia, ceea ce apelantul consideră că ar însemna o îmbogățire fără justă cauză.

Pe episodul condamnării în baza art. 190 alin.(2), lit. c) Cod penal, inculpatul a invocat că instanța de fond neîntemeiat a reținut fapta infracțională motivând că în acțiunile sale lipsesc elementele infracțiunii.

În susținerea poziției invocate a indicat că, partea vătămată în instanța de judecată a declarat că a dat obiectele din aur benevol pentru a fi reparate, iar faptul că nu au fost întoarse în acea zi deoarece le-a uitat acasă nu poate fi reținută ca faptă de însușire, căci au existat alți factori subiectivi, care nu se încadrează în acțiunea de însușire a bunurilor altei persoane, or invocă că au locuit împreună fiind în relații de concubinaj, prin urmare, obiectele au devenit de uz comun, iar faptul că inculpatul anume în ziua cu pricina nu i-a adus obiectele din aur a existat un motiv plauzibil, căci le-a uitat acasă, nu poate fi reținută ca intenție de însușire.

Nu poate fi reținută infracțiunea prevăzută de art. 190 alin. (2), lit. c) Cod penal, deoarece din circumstanțele faptei lipsesc elementele infracțiunii. Norma prevăzută de art. 190 alin.(2), lit. c) Cod penal, a fost exclusă prin Legea nr 179 din 26.07.18, publicată în Monitorul Oficial nr. 309-320/17.08.18 art.498; în vigoare 17.08.18, ceea ce în opinia sa semnifică că pe episodul în cauză urmează să fie emisă o sentință de achitare, din motiv că fapta nu este prevăzută de legea penală.

Cu referire la episodul prevăzut de art. 186 alin. (2), lit. d) Cod penal, consideră că instanța de fond a aplicat o pedeapsă prea aspră, ținând cont de faptul că pe acest episod inculpatul și-a recunoscut vina, s-a căit sincer, existând circumstanțe atenuante prevăzute de art. 76 Cod penal.

Totodată, acesta anterior nu a fost atras la răspundere penală. În aceste circumstanțe pedeapsa stabilită cu privațiune de libertate este prea aspră, instanța urma să aplice în această speță prevederile art. 90 Cod penal și să stabilească în privința inculpatului suspendarea executării pedepsei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 mai 2019, apelul inculpatului Covali Rodion a fost repus în termen.

S-a admis parțial, din alte motive în conformitate cu art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, apelul și apelul suplimentar declarat de către inculpatul

Covali Rodion, s-a casat parțial sentința în latura penală și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

Covali Rodion a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin.(1) Cod penal, și în baza acestei Legi i-a fost stabilită pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de **1 an și 6 luni**.

S-a menținut dispozițiile privind condamnarea lui Covali Rodion în baza art. art.190 alin (5), 186 alin (2), lit. d) Cod penal.

Conform prevederilor art.84 alin. (1) Cod penal pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor stabilite lui Covali Rodion i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de **8 ani și 6 luni** închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de timp semiînchis

5. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, avocatul *Lazur Irina* în numele inculpatului Covali Rodion și inculpatul, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 10) Cod de procedură penală au declarat recursuri ordinare, prin care au solicitat casarea acesteia cu pronunțarea unei hotărâri de achitare pe episodul cu privire la învinuirea de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, deoarece nu întrunește elementele infracțiunii și stabilirii pedepsei mai blânde pentru episoadele prevăzute de art. 190 alin. (1), art. 186 alin. (2), lit. d) Cod penal, cu respingerea acțiunii civile.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 05 noiembrie 2019, s-au admis recursurile ordinare, declarate de către avocatul Lazur Irina în numele inculpatului Covali Rodion și de ultimul, fiind casată total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 mai 2019, în cauza penală, în privința lui Covali Rodion și dispusă rejudecarea cauzei de către aceiași instanță de apel, în alt complet de judecată.

6.1. În argumentarea soluției adoptate, instanța de recurs ordinar a statuat că instanța de apel nu a analizat punctual criticile invocate în cererea de apel, dar s-a limitat doar la expunerea unor fraze generale, menționând că: *„...este justificată concluzia primei instanțe privind încasarea prejudiciului material solicitat de partea vătămată în sumă de 351 872 lei și încasarea prejudiciului moral în sumă de 5 000 lei, stabilind că pe lângă faptul că inculpatul prin deteriorarea automobilului părții vătămate i-a cauzat ultimului un prejudiciu material, partea vătămată a suportat și suferințe morale.”*, considerând în acest sens că instanța de apel contrar prevederilor legale și-a întemeiat soluția pe aprecieri subiective.

De asemenea, instanța de recurs a reținut că potrivit rechizitoriului, inculpatul a fost pus sub învinuire, pentru faptul că *„sub pretextul procurării automobilului de model „xxxx cu n/î XXX la prețul de 355 833 lei, ce aparține cet. Ersoy Mehmed, prin înșelăciune și abuz de încredere a însușit automobilul nominalizat, cauzându-i astfel părții vătămate Ersoy Mehmed, un prejudiciu material în proporții deosebit de mari.* Instanțele de judecată analizând probele prezente la speță au constatat că s-a confirmat faptul că, inculpatul sub pretextul procurării automobilului, fără permisiunea părții vătămate a luat automobilul de la stația de deservire tehnice auto „Olmosdon” cu care s-a primblat prin oraș și ulterior a săvârșit un accident rutier, însă în baza probelor, urmau să motiveze care a fost scopul inculpatului, în ce constă înșelăciunea și abuzul de încredere și care sunt daunele aduse părții vătămate, ori, automobilul avariat a fost returnat proprietarului, fapt recunoscut de însăși partea vătămată.

Prin urmare, instanța de apel la examinarea cauzei nu a cercetat probele prezentate de către partea acuzării și partea apărării sub toate aspectele, nu le-a verificat și analizat prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării acestora și nu și-a motivat soluția adoptată, de asemenea instanța de apel nu a făcut o analiză minuțioasă a

chestiunilor de fapt criticate de părți și astfel nu a soluționat fondul apelului declarat.

În opinia instanței de recurs, instanța de apel nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, fiind prezentă discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, ignorarea unor aspecte evidente, ce au avut drept consecință pronunțarea unei concluzii premature și nemotivate.

7. Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 23 septembrie 2020, a fost repus în termen *apelul* și *apelul suplimentar* inculpatul Covali Rodion, au fost admise parțial, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță după cum urmează:

Covali Rodion a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute art. 192¹ alin.(2) Cod penal și în baza acestei Legi i-a fost aplicată pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen - **3** (trei) ani.

Covali Rodion a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin.(1) Cod penal și în baza acestei Legi i-a fost aplicată pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen - **1** (un) an.

Covali Rodion a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin.(2) lit. d) Cod penal, fiindu-i aplicată pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen - **1** (un) an.

Potrivit art. 84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor lui Covali Rodion i-a fost stabilită pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen - **5** (cinci) ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

A fost admisă parțial acțiunea civile și s-a încasat din contul lui *Covali Rodion* în beneficiul lui *Ersoy Mehmet*, prejudiciul material însumă de **351872,40** lei și prejudiciul moral în sumă de **5000** lei.

În rest, sentința a fost menținută fără modificări.

8. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către *procurorul* în Procuratura de circumscripție Chișinău, *Tăut Dorina*, prin care invocând ca temei de drept prevederile art. 427 alin.(1), pct. 6), 12) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei, cu restituirea cauzei la o nouă rejudecare în instanța de apel.

Partea acuzării a invocat că instanța de apel a emis hotărârea pe caz cu încălcarea prevederilor art. 394 alin.(1), pct.2) Cod de procedură penală, fără cercetarea întemeiată, obiectivă și multiaspectuală a tuturor probelor sub aspectul circumstanțelor cazului și probele prezentate de partea acuzării de stat și fără a indica motivele pentru care a respins probele aduse în sprijinul acuzării.

Soluția instanței de apel în partea ce ține de reîncadrarea acțiunilor inculpatului în baza art. 192¹ alin (2) Cod penal, contravin normelor procesual penale în vigoare, or în speță s-a stabilit, cu certitudine, toate semnele componenței de infracțiune prevăzută de art. 190 alin (5) Cod pena

De asemenea, recurentul a invocat că instanța de apel l-a condamnat pe inculpat în baza art. 192¹ alin.2, lit. a), c) Cod penal, iar conform dispozitivului aceleiași decizii, condamnă inculpatul în baza art. 192¹ alin.(2) Cod penal, fără a indica literele menționate în descriptiv, fapt ce se califică ca o eroare de drept, care poate fi corectată, doar prin casarea deciziei menționate.

9. Prin Decizia Curții Supreme de justiție din 20 aprilie 2021, a fost casată parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 septembrie 2020 în partea recalificării acțiunilor inculpatului de la art. 190 alin.(5) Cod penal la art. 192¹ alin.(2) Cod penal, aplicării prevederilor art. 84 alin.(1) Cod penal, soluționării acțiunii civile cu dispunerea rejudecării cauzei în această parte de către aceiași instanță de apel, în alt complet de judecată.

9.1. În argumentarea soluției adoptate, instanța de recurs ordinar a constatat că instanța de apel, contrar prevederilor art. 394 alin. (1), pct. 1), 4) Cod de procedură penală, nu a descris fapta criminală, considerată ca fiind dovedită, în raport cu noua încadrare juridică a acțiunilor inculpatului înfăptuită în urma recalificării faptei din învinuirea adusă prin rechizitoriu.

Instanța de recurs a reținut că, în conținutul deciziei instanța de apel a decis reîncadrarea acțiunilor inculpatului Covali Rodion din prevederile art. 190 alin. (5) Cod penal, în baza art. 192¹ alin. (2), lit. a), c) Cod penal, totuși înfăptuind operațiunea de reîncadrare a faptei imputate inculpatului, instanța a redat în hotărârea adoptată conținutul integral al art. 192¹ alin. (2), lit. a), c) Cod penal, fără a raporta aceste prevederi legale la acțiunile constatate, ca fiind săvârșite de către inculpatul Covali Rodion.

Totodată, instanța de apel la rejudecarea cauzei nu a elucidat toate circumstanțele ce au importanță pentru justa soluționare a cauzei, ajungând la concluzii ce nu se conciliază cu actele cauzei, ieșind vădit din limitele învinuirii formulate în rechizitoriu și îndreptate împotriva inculpatului Covali Rodion.

În acest context, instanța de recurs a evidențiat că, decizia instanței de apel nu conține motive legale pe care se întemeiază soluția, iar motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, or, instanța a conchis asupra necesității reîncadrării acțiunilor inculpatului Covali Rodion din prevederile art. 190 alin. (5) Cod penal, în baza art. 192¹ alin. (2), lit. a), c) Cod penal, din motiv că acțiunile inculpatului Covali Rodion nu întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, fără a aduce o argumentare în acest sens.

Mai mult ca atât, instanța de apel în motivarea soluției nu și-a argumentat poziția sub aspectul recalificării acțiunilor inculpatului, respectiv nu s-a pronunțat nici asupra probelor aduse de partea acuzării la înaintarea învinuirii, însă s-a redus la faptul că prima instanță nu a apreciat just probele și a ajuns la concluzia greșită de a-l recunoaște vinovat pe Covali Rodion de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin.(5) Cod penal.

De asemenea, instanța de recurs ordinar a statuat că, decizia instanței de apel urmează a fi desființată în partea aplicării prevederilor art. 84 alin. (1) Cod penal, precum și în partea admiterii parțiale a acțiunii civile înaintate de către partea vătămată Ersoy Mehmet nu este clară.

Instanța de apel în decizia emisă nu a clarificat care este prejudiciul material cauzat de către inculpat prin infracțiune, or, suma de 351 872, 40 lei, constituie mijloace financiare pentru repararea automobilul de model „xxxxx”, iar de către instanță, nu a fost stabilit dacă inițial autoturismul implicat în accident necesita sau nu reparație. Colegiul atrage atenția și asupra faptului că, inițial partea vătămată Ersoy Mehmet avea intenția de a vinde automobilul de model „xxxx cu n/î xxxxx la prețul de 355 833 lei.

Instanța de apel nu s-a expus motivat nici asupra argumentelor inculpatului Covali Rodion cu privire la acțiunea civilă înaintată, astfel această instanță descrie normele din Codul de procedură penală cu privire la soluționarea acțiunii civile, însă nu se expune asupra argumentelor apelului și nu motivează admiterea parțială a acțiunii civile, or, inculpatul a invocat în cererea de apel că părții vătămate i-a fost restituit și automobilul și costul acestuia, iar admiterea acțiunii civile ar însemna o îmbogățire fără justă cauză.

La fel, instanța de apel nu și-a argumentat soluția în partea ce ține de încasarea din contul lui Covali Rodion în beneficiul lui Ersoy Mehmet a prejudiciului moral în sumă de 5000 lei, doar menționând faptul că prejudiciul moral solicitat este disproporționat de mare în raport cu practica Curții Europene a Drepturilor Omului, dar și cu suferințele morale suportate de partea vătămată.

În consecință instanța de recurs a conchis asupra necesității casării deciziei instanței de apel în partea recalificării acțiunilor inculpatului Covali Rodion de la art. 190 alin.(5), la art. 192¹ alin.(2), lit. a), c) Cod penal, decizia instanței de apel urmează a fi desființată și în partea aplicării prevederilor art. 84 alin. (1) Cod penal.

În același context, instanța de recurs ordinar a constatat faptul ignorării prevederilor art.436 alin.(2) Cod de procedură penală de către instanța de apel, or deși prin decizia Curții Supreme de Justiție din 05.11.2019, a fost casată total decizia Curții de Apel Chișinău din 23.05.2019 și dispusă rejudecarea cauzei penale în aceeași instanță de apel, pe motiv că instanța nu a motivat „*care a fostul scopul inculpatului, în ce constă înșelăciunea și abuzul de încredere și care sunt daunele aduse părții vătămate, or, automobilul avariat a fost returnat proprietarului fapt recunoscut de însăși partea vătămată*” și că instanța nu și-a motivat soluția prin care să indice din ce motive a fost admis prejudiciul moral, reieșind din textul deciziei instanței de apel, aceste indicații nu au fost respectate.

10. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 decembrie 2021, a fost admis apelul inculpatului *Covali Rodion*, casată parțial sentința, din alte motive, inclusiv din oficiu potrivit art.409 alin.(2) Cod de procedură penală, și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

În baza art. 84 alin.(1) Cod penal pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, inculpatului *Covali Rodion* în baza art. 186 alin.(2), lit. d), art. 190 alin.(1) și art. 190 alin.(5) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă - **9** ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privare de drept de a ocupa funcții și a exercita activități legate de gestionarea patrimoniului pe **5** ani.

Acțiunea civilă înaintată de către *Ersoy Mehmet* cu privire la încasarea prejudiciului cauzat prin infracțiune s-a respins, ca fiind neîntemeiată.

În rest sentința a fost menținută fără modificări.

10.1 În motivarea soluției sale, *cu referire la episodul intentat la plângerea părții vătămate Ersoy Mehmei*, instanța de apel a menționat că, la pronunțarea sentinței, instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpatul Vornic Alexandr a săvârșit infracțiunea incriminată pe art. 190 alin.(5) Cod penal, vinovăția acestuia fiind dovedită prin următoarea sistemă de probe pertinente, concludente, utile și veridice, care coroborează între ele, cum ar fi: declarațiile părții vătămate Ersoy Mehmet (f. d. 204-205, vol. III), declarațiile martorului Chirtoca Mihail verificate prin citire în instanța de apel (f. d. 212-213, vol. III); procesul-verbal de sesizare despre săvârșirea infracțiunii a cet. Ersoy Mehmet (f. d. 7, vol. II); ordonanță și procesul-verbal de ridicare din 27.06.2016, a înregistrărilor video de la camerele de supraveghere video de la oficiul din str. Columna 74, mun. Chișinău (f. d. 26-27, vol. III); procesul-verbal de examinare din 12.10.2016 a înregistrărilor video de la camerele de supraveghere video de la oficiul din str. Columna 74, mun. Chișinău (f. d. 28, vol. III); ordonanța de recunoaștere și anexare Ia cauza penală a corpurilor delictate din 12.10.2016, prin care în calitate de corp delict pe prezenta cauză penală a fost recunoscut și anexat un disc DVD-R cu înregistrările video de la camerele de supraveghere video de la oficiul din str. Columna 74, mun. Chișinău (f.d.30, vol. III); ordonanță și proces-verbal de ridicare din 06.07.2016 a automobilului de model "xxxx (f. d. 31-35, vol. III); procesul-verbal de examinare din 06.07.2016, a automobilului de model "xxxxx(f. d. 36, vol. III); ordonanță și procesul-verbal de ridicare din 26.07.2016, prin care a fost ridicată copia actului de examinare a mijlocului de transport auto nr. 1632/07 A din 11.07.2016 (f. d. 38-47, vol. III); ordonanța de recunoaștere și anexare a corpurilor delictate la cauza

penală din 26.07.2016, prin care la materialele cauzei în calitate de corp delict au fost anexate copia actului de examinare a mijlocului de transport auto nr. 1632/07 A și automobilul de model „xxxx cu n/î xxxxx și de evaluare a pagubei, care a fost estimată în valoare de 351872,40 lei (f. d. 40-48, vol. III); ordonanța și procesul-verbal de ridicare din 18.10.2016 a cheilor de la automobilul de model „xxxxx (f. d. 62-63, vol. III); proces verbal de examinare din 19.10.2016, a cheilor de la automobilul de model „xxxxx (f. d. 66-67, vol. III); ordonanța de recunoaștere și anexare a corpurilor delictate la cauza penală din 19.10.2016 prin care la materialele cauzei penale în calitate de corp delict a fost anexată cheia de la automobilul de model „BMW 630i” (f. d.68, vol. III).

Cu referire la elementele infracțiunii de escrocherie, prevăzută de art. 190 Cod penal, instanța de apel a menționat că la caz *obiectul material și cel juridic* al acestei infracțiuni, îl constituie automobilul de model „xxxx” cu n/î xxxxx în valoarea totală 355833 lei, iar ca urmare, însușirea acestui bun, al cărui proprietar de facto și de iure este anume pătimitul Ersoy Mehmet”.

Instanța de apel a reținut că, însuși inculpatul Covali Rodion a confirmat că s-a înțeles asupra vânzării automobilului cu partea vătămată, pentru care urmau să achite plata după testarea tehnică la serviciul auto, acțiune care însă nu s-a realizat, ca urmare a intenției directe a inculpatului.

Aceste împrejurări și-au găsit confirmare și nemijlocit prin relatările părții vătămate care a declarat că inculpatul sub pretextul că vrea să testeze automobilul, l-a convins pe pătimit să lase automobilul la service-auto arătat de către inculpat, astfel încât să revină a doua zi la orele 10.00 pentru a obține rezultatul verificării stării tehnice a acestui automobil, însă inculpatul s-a prezentat a doua zi mai devreme decât la ora convenită cu partea vătămată, fraudulos a intrat în posesia automobilului fără a avea acordul pătimitului, astfel încât dispunând de cheile și pașaportul tehnic a plecat cu automobilul pătimitului de la service-auto, realizându-și astfel intenția de însușire frauduloasă asupra bunului respectiv.

Referitor la *latura obiectivă*, instanța de apel a reținut că instanța de fond întemeiat a conchis că inculpatul Covali Rodion a acționat cu scopul dobândiri ilicite a automobilului de model „BMW630i”, în situația în care partea vătămată Mehmet Erasy a confirmat că pe inculpat l-a cunoscut când acesta s-a adresat pentru ai procura automobilul, dând acordul în acest sens cu referire la condițiile vânzării-cumpărării acestuia. Însă ulterior urmărind scopul sustragerii prin escrocheriei, sub pretextul verificării automobilului după calitățile tehnice, l-a ademenit pe pătimit să lase automobilul la un service-auto indicat de către inculpat, unde a fost dus automobilul la sfârșitul zilei de muncă, astfel încât ca acțiunea de verificare să nu reușească în ziua respectivă.

Ulterior în continuarea acțiunilor sale, sub pretextul că se vor întâlni a doua zi la servis la orele 10.00, contrar acestei înțelegeri, a venit la service-auto respectiv pe la orele 06.00 și a luat automobilul contrar înțelegerii cu partea vătămată, dispunând și de cheile și pașaportul tehnic al acestui automobil, pe care le-a luat folosindu-se de situația anterioară că a adus automobilul împreună cu partea vătămată acest automobil la service-auto, astfel creând impresia falsă față de lucrătorii serviciului că este posesorul legal al automobilului respectiv, după ce a intrat în posesia automobilului dat și a dispus de acesta după bunul său plac, folosindu-se în continuare de acest bun ca un proprietar, având asupra sa nemijlocit bunul, cheile de la automobil și documentele care-i acordă drepturi asupra acestuia. Instanța de apel apreciază critic alegațiile inculpatului în partea ce ține de achitarea inculpatului urmare a lipsei scopului de sustragere a averii pătimitului, or aceste declarații vin în contradicție nu doar cu declarațiile părții vătămate ci și a probelor acumulate, prin care s-a confirmat faptul că inculpatul

ducându-l în eroare pe pătimitor că a doua zi se vor întâlni la orele 10 .00 la service-auto, a venit înainte de orele stabilite, anume pe la orele 06.00, a luat automobilul părții vătămate fără a avea vre-un temei și motiv legal în acest sens (acordul părții vătămate), ulterior inculpatul s-a comportat ca un proprietar al mijlocului de transport atunci când a intrat în posesia automobilului lăsat la service-auto, pentru a nu trezi îndoieli din partea lucrătorilor service-auto respectiv.

În continuare, instanța de apel a menționat că *latura subiectivă* a infracțiunii prevăzute la art. 190 Cod penal se caracterizează, în primul rând, prin vinovăție sub formă de intenție directă. De asemenea, la calificarea faptei este obligatorie stabilirea scopului special - a scopului de cupiditate

La caz, instanța de apel a stabilit că, s-a confirmat pe deplin intenția inculpatului de a însuși automobilul părții vătămate, în situația în care se evidențiază de la bun început intenția inculpatului de a-l ademeni pe pătimitor să lase automobilul la service-auto pentru a achita costul acestuia după ce va fi testat tehnic, ca ulterior fără a realiza testarea tehnică, inculpatul să intre în posesia acestui automobil și să dispună de acesta, după bunul său propriu având asupra sa cheile de la acest automobil și documentele ce atestă dreptul asupra acestuia, lucru confirmat prin acțiunile inculpatului îndreptate spre realizarea scopului urmărit.

Instanța de apel a constatat că reîncadrarea acțiunilor inculpatului în baza art. 192/1 Cod penal, nu este posibilă, or modul și felul cum a acționat inculpatul denotă intenția acestuia de a însuși automobilul care aparține părții vătămate, dar nu doar de a răpi mijlocului de transport.

Totodată, instanța a reținut că posibilitatea transmiterii juridice a dreptului de proprietate asupra automobilului pătimitorului la caz, *nu este determinantă pentru a constata realizarea intenției de sustragere a automobilului pătimitorului de către inculpat*, or obiectul material al infracțiunii la caz este un bun deși determinat individual, dar totodată, inculpatul având posibilitatea să se folosească de acest bun având asupra sa cheile care-i permit să se deplaseze cu acest bun unde dorește, precum și pașaportul tehnic, care-i permite nestingherit să se folosească de acest automobil, chiar și temporar până la reclamarea de către pătimitor a faptului ieșirii neautorizate din posesia sa acestui bun, dat totuși aceasta îi oferă inculpatului multe posibilități în vederea dispunerii de acest bun, inclusiv de posibilitatea de a fi dezmembrat și realizat la piese de schimb nestingherit.

Referitor la pedeapsa aplicată inculpatului, instanța de apel, verificând legalitatea acesteia, a constatat că, instanța de fond a ținut pe deplin cont de prevederile art. art.6, 7, 61, 75-77 Cod penal, de gravitatea infracțiunii comise, care se atribuie la categoria infracțiunii mai puțin grave prin prisma prevederilor art. 16 Cod penal, de faptul că infracțiunea a fost comisă cu intenție, de personalitatea inculpatului, care nu are antecedente penale, prin urmare instanța de judecată și-a argumentat riguros soluția la capitolul numirii pedepsei și a motivat hotărârea pronunțată invocând motive clare din care considerent a ajuns la concluzia că corijarea și reeducarea acestuia este posibilă cu aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare în baza art. 190 alin. (5) Cod penal pe un termen - **8** ani închisoare.

Iar în baza art. 84 alin.(1) Cod penal pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, inculpatului *Covali Rodion* în baza art. 186 alin.(2), lit. d), art. 190 alin.(1) și art. 190 alin.(5) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă - **9** ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privire de drept de a ocupa funcții și a exercita activități legate de gestionarea patrimoniului pe **5** ani.

Instanța de apel a respins solicitarea inculpatului privind aplicarea unei pedepse mai blânde, menționând că instanța de fond și-a argumentat riguros

soluție la acest capitol și a motivat hotărârea pronunțată, invocând motive clare din care considerent a ajuns la concluzia că aplicarea unei pedepse mai blânde, nu va asigura atingerea scopului prevăzut la art. 61 Cod penal.

De asemenea, instanța de apel a apreciat ca fiind neîntemeiată acțiunea civilă, privind încasarea prejudiciului material de 351872 lei și moral de 5000 lei înaintată de partea vătămată Ersoy Mehmet, reieșind din faptul că în acest sens nu au fost prezentate probe care ar justifica prejudiciul material și moral solicitat.

Or, pretențiile ce țin de repararea prejudiciului material a părții vătămate sunt axate pe costul lucrărilor de reparație a automobilului urmare a faptului deteriorării acestuia de către inculpat, însă la dosar au fost anexate copiile neautentificate a actelor privind examinarea mijlocului de transport și de evaluare a pagubei din 11.07.2016, care nu corespund cerințelor de formă și conținut întru a fi apreciate drept probe în conformitate cu rigorilor legale, întru confirmarea pretențiilor înaintate din acțiune (f. d. 40-47, vol. III).

La fel, la capitolul prejudiciului moral nu au fost argumentate și probate pretențiile respective în vederea suferințelor fizice și psihice care au fost cauzate victimei urmare a comiterii infracțiunii de către inculpat.

11. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel inculpatul *Covali Rodion* a declarat recurs ordinar, prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel și pronunțarea deciziei prin care acțiunile sale, să fie recalificate de la art.190 alin.(5) Cod penal în art.192¹ alin.(2) Cod penal.

11.1. În motivarea recursului declarat, recurentul menționează că instanța de apel nu a analizat motivele apelantului și nu s-a expus la argumentele indicate în apel, doar s-a limitat la preluarea totală a motivării formulate de prima instanța, ceea ce contravine art.6 CEDO, care impune instanțelor naționale să-și motiveze deciziile prin examinarea în mod real a problemelor esențiale care au fost supuse spre judecata și să analizeze din nou cauza, în fapt și în drept, răspunzând argumentat la criticile și mijloacele invocate de părți în cadrul examinării acestei cauze penale.

Instanța de apel urma să cerceteze minuțios aspectele învinuirii în baza art.190 alin.(5) Cod penal, să verifice și să aprecieze conform prevederilor art.101 Cod de procedură penală, fiecare proba din punct de vedere a pertinentei, concluziei, utilității și veridicității ei, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor.

Consideră că nu a fost demonstrată intenția sa de a sustrage automobilul prin escrocherie, automobilul urma să fie restituit proprietarului sau în cel mai rău caz să fie achitată suma pentru procurarea lui. Probele prezentate spre examinare au fost apreciate doar subiectiv și declarativ și ca urmare instanța de apel a ajuns la o concluzie greșită recalificând acțiunile din art.192/1 alin.(2) Cod penal în art.190 alin.(5) Cod penal.

Cauza penală a fost examinat în lipsa sa, fiind prezent prin teleconferința, apărătorul său nu era prezent lângă el pentru a-și realiza dreptul la apărare, iar instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și ca urmare acțiunilor sale au fost greșit încadrate într-o componența de infracțiune nedemonstrată prin probe incontestabile.

12. În conformitate cu prevederile art.431 alin.(1), pct.1¹) Cod de procedură penală, procurorul *Crijanovschi Sergiu* a depus referință asupra recursului declarat, pledând pentru inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece instanțele de fond corect au apreciat probele ce demonstrează vinovăția inculpatului *Covali Rodion*.

13. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat din considerentele ce urmează.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.*

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs.* Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, *recursul trebuie să fie motivat.* În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, *cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.*

Din conținutul recursului ordinar declarat de inculpat se atestă invocarea temeiurilor de casare prevăzute de art. 427 alin. (1), pct. 3), 4), 5), 6), 8) și 12) Cod de procedură penală care stabilește, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile, când: 3) *ședința de judecată nu a fost publică, în afară de cazurile când legea prevede altfel,* 4) *judecata a avut loc fără participarea inculpatului, precum și a apărătorului;* 5) *cauza a fost judecată în primă instanță sau în apel fără citarea legală a unei părți sau care, legal citată, a fost în imposibilitate de a se prezenta și de a înștiința instanța despre această imposibilitate;* când 6) *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței,* 8) *nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau când 12) faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.*

În același timp, în recursul respectiv, în pofida prevederilor enunțate, nu este specificat, în raport cu împrejurările precise, relevate în descriptivul hotărârilor atacate, care ar fi esența și erorile concrete de drept, fiind omisă în totalitate argumentarea ilegalității hotărârilor atacate în acest sens.

Colegiul penal ține să evidențieze că, invocarea formală a unor temeiuri de casare, care nu sunt urmate de o motivare corespunzătoare, nu va face obiect de examinare în procedura de recurs, având în acest sens în vedere că, potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele Legii. Adică completarea cererii de recurs cu argumente de drept, care cu desăvârșire lipsesc și care ar suplini-o din oficiu, este contrară principiului contradictorialității ce guvernează întregul proces penal.

Respectiv instanța de recurs nu se va expune cu privire la preținsele erori de drept prevăzute de pct. 3), 4), 5), 6), 8) și 12) din alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, întrucât semnalându-le, autorul recursului a eșuat să descrie esența acestora și relevanța lor pentru cauza dată.

Concomitent, în conținutul cererii de recurs inculpatul consemnează că instanța de apel nu a apreciat la justa valoare probatoriul administrat pe caz, precum și faptul că încadrarea juridică a acțiunilor sale în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, înfăptuită de către prima instanță și menținută de către instanța de apel este neîntemeiată, considerând că acțiunile sale urmau a fi reîncadrate în baza art. 192¹ alin. (2) Cod penal, Colegiul penal atestă însă că argumentele recurentului în sensul formulat, au constituit obiect de examinare la judecarea cauzei în ordine de apel, asupra căroră instanța de apel s-a pronunțat detaliat și amplu argumentat, nefiind prezente în speță erorile de drept invocate de recurent.

În acest sens, Colegiul penal ține să menționeze că, prezenta cauză penală a fost deja supusă verificării de către instanța de recurs, în rezultat decizia instanței de apel a fost casată parțial, în partea recalificării acțiunilor inculpatului Covali Rodion de la art. 190 alin.(5) Cod penal la art. 192¹ alin.(2) Cod penal, în partea aplicării prevederilor art. 84 alin.(1) Cod penal, și soluționării acțiunii civile cu dispunerea rejudecării cauzei în această parte de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Dispozițiile legale referitoare la limitele rejudecării, în cazul casării hotărârii de instanța de recurs, sunt cuprinse în art.436 Cod de procedură penală, unde este stipulat expres că, instanța de rejudecare este pe deplin independentă, respectând, în mod firesc și logic, indicațiile instanței de recurs, care, potrivit art.436 alin.(2) Cod de procedură penală, sunt obligatorii în măsura în care situația de fapt rămâne cea care a existat la momentul examinării recursului.

Verificând materialele dosarului și ținând seama de cele consemnate în decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție, instanța de apel, prin rejudecare, a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție corectă casând parțial, inclusiv și din oficiu sentința primei instanțe în latura penală, astfel întemeiat ajungând la concluzia prin care în conformitate cu prevederile art. 84 alin.(1) Cod penal pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, în baza art. 186 alin.(2), lit. d), art. 190 alin.(1) și art. 190 alin.(5) Cod penal, inculpatului Covali Rodion i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de **9** ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privare de drept de a ocupa funcții și a exercita activități legate de gestionarea patrimoniului pe **5** ani, cu respingerea acțiunii civile înaintată de către *Ersoy Mehmet* cu privire la încasarea prejudiciului cauzat prin infracțiune s-a respins ca fiind neîntemeiată.

Soluția respectivă este argumentată și corespunzătoare circumstanțelor de fapt și de drept incidente cauzei, iar careva temeuri de a interveni în această soluție nu s-au stabilit.

Decizia recurată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar raționamentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor impuse de art.6 din CEDO.

În acest context, Colegiul penal lărgit nu poate susține argumentele recurentului precum că, instanța de apel nu a respectat cerințele art.414 Cod de procedură penală, care obligă instanța să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel și să verifice probatoriul administrat, întrucât reieșind din decizia contestată se învederează că aceasta cuprinde atât descrierea și analiza detaliată a tuturor probelor, cât și răspunsurile argumentate formulate la alegațiile apelantului.

Din alt punct de vedere, invocând prevederile din art.100 alin.(4) și art.101 alin.(1)-(4) Cod de procedură penală, Colegiul penal remarcă faptul că, verificarea probelor este atributul exclusiv al activității desfășurate de instanțele de fond, respectiv criticele semnalate în legătură cu pretinsa interpretare eronată a acestora nu este obiect de cercetare la etapa dată a procedurilor.

Totodată, referitor la argumentele inculpatului precum că, *fapta acestuia urma a fi reîncadrată din art. 190 alin. (5) Cod penal în art.192¹ alin.(2) Cod penal, deoarece nu a fost demonstrată intenția acestuia de a sustrage automobilul prin escrocherie*, Colegiul penal reține că instanța de apel corect a constatat faptul că inculpatul Covali Rodion *din start* a avut intenția de a dobândi ilicit bunurile altei persoane, prin înșelăciune și abuz de încredere, fapt constatat atât prin declarațiile părții vătămate Ersoy Mehmet, care fiind audiat în instanța de judecată a indicat că, inculpatul i-a furat mașina, deoarece acesta a mers la

service fără el și intuiește că ar fi vrut să-i vândă piesele mașinii ca să câștige bani (f. d. 204-205, vol. III), prin declarațiile martorului Chirtoca Mihail (f. d. 212-213, vol. III) care coroborează cu declarațiile părții vătămate, inclusiv și prin ansamblul de probe materiale expus și analizat în hotărârea contestată și menționate în pct. **10.1.** al prezentei decizii.

Mai mult ca atât, însăși inculpatul *Covali Rodion* a confirmat că s-a înțeles asupra vânzării automobilului cu partea vătămată, pentru care urmau să achite plata după testarea tehnică la service-auto, acțiune care însă nu s-a realizat, ca urmare a intenției directe a inculpatului. Respectiv, modul și felul cum a acționat inculpatul denotă intenția acestuia de însușire automobilul care aparține părții vătămate, și nu de răpire a mijlocului de transport.

Prin urmare, Colegiul penal respinge ca fiind neîntemeiate argumentele recurentului privind reîncadrarea acțiunilor în baza art. 192¹ Cod penal, întrucât probele administrate și cercetate în cadrul ședinței de judecată și circumstanțele de fapt constatate indică direct și incontestabil faptul că inculpatul *Covali Rodion* având intenția de a dobândi ilicit bunurile altei persoane, prin înșelăciune și abuz de încredere, sub pretextul procurării unui automobil de model "BMW 630I" cu n/î H4785 la prețul de 355 833 lei, ce aparține cet. Ersoy Mehmet, a însușit de la ultimul, automobilul menționat. Astfel, cauzându-i părții vătămate *Ersoy Mehmet*, un prejudiciu material în proporții deosebit de mari.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recurs, se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a sentinței, reproduse în pct.2 precum și a deciziei instanței de apel și reproduse în pct. **10.1** din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului, încadrând juridic just a acțiunile infracționale, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile inculpatului, a martorilor, precum și prin materialele probatoare acumulate în prezenta cauză penală.

Astfel, fiecare probă fiind apreciată în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Instanțele de fond au argumentat detaliat motivele pentru care au fost respinse versiunile apărării, probele administrate confirmând în mod concludent că faptei comise s-a dat o încadrare juridică corectă în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, conform indicilor calificativi – „*escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere cu cauzarea de daune în proporții considerabile*”.

Cele consemnate supra, evidențiază că instanța de apel a acordat o atenție sporită materialelor cauzei, înlăturând justificat și prin argumente temeinice versiunea despre vinovăția inculpatului în comiterea faptei încriminate.

Cu referire la alegațiile recurentului precum că, instanța de apel a examinat cauza (în regim on-line) îngrădind inculpatului de fapt accesul de a participa efectiv la examinarea cauzei și de a-și realiza dreptul său la apărare, Colegiul penal conchide că este declarativ, or, conform art. 23 alin. (1) din Legea nr. 69 „*Cu privire la instituirea unor măsuri pe perioada stării de urgență în sănătate publică și modificarea unor acte normative*” din 21.05.2020, examinarea cauzelor penale se efectuează doar prin intermediul sistemului de teleconferință, fără a fi necesar acordul persoanei private de libertate. Condamnatul prezent la ședința de judecată are dreptul să i-a cunoștință de materialele prezentate instanței, să

participe la examinarea lor, să înainteze cereri, inclusiv de recuzare, să dea explicații să prezinte probe.

Astfel, conform procesului – verbal al ședinței din 20 ianuarie 2021 (f. d. 39 – 43, vol. V), ședința de judecată s-a petrecut prin teleconferință, fiind audiat inculpatul (f. d. 38, vol. V) și ceilalți participanți ai procesului, s-a oferit cuvânt tuturor participanților, apărarea cât și inculpatul neavând careva obiecții, astfel, fiind respectat dreptul la apărare și principiul contradictorialității.

Mai mult ca atât, conform procesului verbal al ședinței de judecată, nici inculpatul și nici apărătorul său, nu au înaintat nici un demers privind escortarea acestuia în ședința de judecată, inculpatul fiind audiat cu respectarea prevederilor art.367 Cod de procedură penală.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale nu se identifică, pe care în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile, le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct.37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România din 16.02.2010*, statuează că art.6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61*), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin examinarea chestiunilor esențiale supuse atenției sale.

În acest context, instanța de recurs conchide că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat cu strictețe prevederile enunțate la art. art.414-419 Cod de procedură penală, pronunțând o hotărâre legală și întemeiată sub toate aspectele și echitabilă, iar temei pentru admiterea recursului declarat nu se regăsește, motiv din care se impune inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

13. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2), pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către inculpatul *Covali Rodion*, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 decembrie 2021, în cauza penală în privința lui ***Covali Rodion xxxxx***, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 02 februarie 2023.

Președinte

Filincova Svetlana

Judecători

Plămădeală Ghenadie

Craiu Nicolae